

SLOVO

časopis študentov GMRŠ v Novom Meste nad Váhom

2016/2017
október

Dominik Sedlák

*Hudbou sa dá vyjadriť viac, ako
všetkými slovami na svete*

NOVÁ PANI PROFESORKA

MAŤO HOMOLA

ROKY DRINY SA VYPLATILI A SOM
MEDZI SVETOVOU ŠPIČKOU

**ŠTUDENTSKÁ
KVAPKA
KRVI**

15.11. Gymnázium M.R.Štefaníka
PRÍD S NAMI ODPADNÚŤ
ZA DOBRÚ VEC

Editoriál

Hovorí sa, že čas je relatívny a študent si to uvedomí hlavne počas letných prázdnin. Vtedy sa stránky v kalendári otáčajú trikrát rýchlejšie ako je bežné. Tie tohtoročné nesklamali a rýchlo nás vyslali do nového školského roka 2016/2017. S ním prichádzajú do nášho časopisu veľké zmeny. Práve teraz čítate jeho vynovené prvé číslo.

Najväčšou novinkou je práve zmena na poste šéfredaktora, z ktorého sa Vám prvýkrát prihovára Michal Bartek. Touto cestou by som chcel hneď na začiatku poďakovať teraz už bývalej šéfredaktorky Patrícii Beličkovej. Aj napriek tomu, že naše vzťahy neboli najlepšie, v časopise odviedla výbornú prácu. Veci sa však hýbu ďalej a ďalej sa pohol aj náš časopis.

Keďže budova školy prechádzala rekonštrukciou a taktiež bolo potrebné zostaviť redakčnú radu časopisu, museli sme posunúť aj dátum vydania prvého čísla na október. To ale neznamená, že sme na ňom nepracovali aj po dlhšej odmlke. Práve počas nej som navrhol nové logo, ktoré už môžete vidieť na titulnej strane tohto čísla. Čas, ktorý strávim vo vedúcej funkcii SLOVA, chcem

vyplniť čo najefektívnejšie. Okrem inovatívnych zmien, ktoré mám v pláne uskutočniť, chcem do časopisu prineŕ aj takzvaný nový vietor. Najdôležitejšou vecou, ktorá by mala byť samozrejmom súčasťou školského časopisu, je energia, život a isté posolstvo, ktoré má našich študentských čitateľov motivovať.

Nie každá základná alebo stredná škola má to šťastie, aké máme my, a tým je vydávanie časopisu na úrovni. Práve takáto možnosť môže tých, ktorí na ňom pracujú, posunúť o niečo ďalej v ich plnení sna byť žurnalistami alebo len dostanú priestor ukázať svoj talent pre písanie a prejaviť svoj názor. Každá skúsenosť je pre mladých ľudí dôležitá a ostatní sa vďaka časopisu dozvedia všetko, čo potrebujú vedieť o dianí na pôde školy a taktiež zaujímavovyplnia voľný čas.

Zo všetkých síl sa budem snažiť, aby Vám časopis SLOVO spríjemňoval študentské radosti i strasti, s ktorými sa každý z nás počas štúdia stretáva. Všetkým čitateľom chcem popriať úspešný školský rok a veľa šťastia tohtoročným maturantom pri príprave na skúšku dospelosti. Nemali by sme zabúdať na

Michal Bartek
šéfredaktor

dôležitosť vzdelávania sa, pretože vždy je lepšie byť ticho a premýšľať ako hovoriť a nevedieť o čom. Za hodiny strávené nad knihami budeme v budúcnosti poďakovať a s láskou budeme spomínať aj na našich učiteľov, ktorí nás v súčasnosti hnevajú tým, že nám voľné chvíle maria úlohami a učením. Budúcnosť však stojí práve na našej generácii, ktorá má v rukách skutočne veľa. Preto by sme mali na sebe pracovať a hlavne robiť to, čo nás baví a to, v čom sa vidíme. Ved' viete ako sa hovorí:

„Učiť sa, učiť sa, učiť sa.“
–Vladimir Iljič Lenin

No1

EDITORIÁL

No3

TALIANSKO 2016

No7

SPRIEVODCA AKO NÁŠ NOVÝ PROFESOR?

No8

EXKURZIA SLAVKOV PRI BRNE

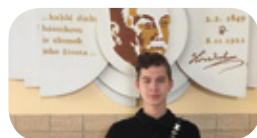
No9

SK a EU - ÚSMEVY NA TRENČIANSKOM HRADE

No10

REPORTÉRI NA WORKSHOPE

No11

DOMINÍK SEDLÁK

No13

G.M.R.Š. GYMNÁZIUM MÁ RADO ŠPORT

No14

MAŤO HOMOLA

**NOVÁ
PANI
PROFESORKA**

No18

NOVÁ PANI PROFESORKA

1.A

No19

I.A

1.B

No20

I.B

PRÍMA

No21

PRÍMA

TALIANSKO 2016

Už s niekoľkoročnou pravidelnosťou organizuje pani riaditeľka nášho gymnázia zájazd do talianskeho mestečka Cupra Marittima, kde si žiaci užívajú posledné lúče letného slnka. Tento rok som sa k nim pridala aj ja spolu s niekoľkými spolužiakmi a bol to pre nás zájazd, ktorý určite odporúčame zažiť.

Všetko sa začína autobusom a autobusom to aj končí. To znamená, že ak trpíte bolesťami chrbta, ako napríklad ja, mala by vaša príručná batožina obsahovať niekoľko hrejivých náplastí (teda mne vždy pomôžu) a jednoznačne by tam nemala chýbať teplá deka (ktorú som si nezobrala), prípadne malá cestovná poduška (detto).

Sme mladí a silní, cestu autobusom sme zvládli, prvou zastávkou na našej ceste do Talianska

(ak nerátam všetky slovenské, rakúske a talianske čerpacie stanice), bolo San Marino. Dorazili sme s východom slnka, mesto bolo ešte zahalené v príjemnom rannom opare. Pokiaľ neviete o San Marine nič, stačí keď spomeniem, že je to hlavné mesto samostatného štátu ležiaceho na území Talianska a tretieho najmenšieho štátu v Európe. Je zaujímavé svojou typickou historickou architektúrou a kamennými prudko stúpajúcimi uličkami, čo mi v niektorých ohľadoch pripomínalo Lisabon (hlavné mesto Portugalska). Ísť do kopca až na vyhliadku mi neprekážalo, bola to príjemná ranná rozcvička a výhľad stál za to, navyše sme boli konečne v Taliansku a to bola pre mňa, po toľkých hodinách v autobuse, veľká vec.

Ako tomu býva na všetkých zastávkach počas pobytu gymná-

zia v Taliansku, vedúci nám dali rozchod, ktorý trval asi tri hodiny. Naše kroky smerovali do prvej talianskej kaviarne, na pravú taliansku kávu (silné malé ristretto), čo je vlastne taký malý kávový "frťan" a musím uznať, že moja prvá talianska káva mala veľký úspech a chvíľu som sa pohrávala s myšlienkou, že si dám ešte jednu, no nakoniec som to zavrhla. Nie, že by bola káva v San Marine drahá, dokonca bola lacnejšia ako na Slovensku, ale nič netreba preháňať.

Prechádzky v San Marine netrvali dlho, prijala by som síce aspoň trojnásobok časového limitu, ktorý sme mali na prehliadku tohto mesta, ale Cupra Marittima nebola ďaleko a predsa len sme sa už všetci chceli dať trochu dokopy po dlhej ceste. Samozrejme som nemohla zabudnúť na magnetky pre všetkých rodinných príslušníkov a mohli sme cestovať ďalej.

Cupra Marittima nás privítala pekným teplým počasím a známou usmiateou tvárou našej milej pani riaditeľky. Bývanie bolo asi najlepšie, aké mohlo byť. Všetky izby mali vlastnú kúpeľňu, kuchynku a terasu, každá izba mala samostatný vchod, takže sme sa mohli všetci vzájomne navštevovať. Každé ráno sme chodili na pláž, kde sme trávili veľa času opalovaním sa a kúpaním v mori. Z pláže sme odchádzali asi o druhej poobede naspäť do nášho kempu, kde nás čakal hojný obed od pani riaditeľky. Poobede bolo možné ísť na pláž, no komu sa nechcelo, mohol ostať a ísť si zaplávať do bazéna, alebo si zahrať stolný futbal do spoločenskej miestnosti.

Počas pobytu sme navštívili San Benedetto del Tronto, kde sa práve konali trhy, to znamená nakupovanie za lacný peniaz. Cesta netrvala dlho, počasie bolo príjemné (až kým sa nezmenilo na slnečné peklo) a v meste nechýbala moja srdcová záležitosť – historická talianska architektúra, takže som sa kochala budovami a trhy som príliš neriešila, ale už len na pohľad počas cesty okolo, to vyzeralo na výhodnú kúpu vo všetkých ohľadoch. Čas, ktorý nám dali na rozchod, sme strávili prechádzkami po blízkych uličkách a zakončili to pouličným obedom, v jednom zo stánkov na ulici predávali plody mora, lacné to nebolo, ale stálo to za to a nie nadarmo sa hovorí, že pri mori musíš ochutnať čo ponúka. Samozrejme sme mysleli na to, že nás čaká výborný obed, takže sme len ochutnali.

Cestou naspäť sme sa prešli na blízke mólo, kde ma najviac zaujali sochy vytesané do skál obklopujúcich celú cestu na mólo. Boli to naozaj krásne práce a stojí za to ich vidieť.

Bazilika svätého Marka / Benátky

Kampanila / Benátky

Ďalším zážitkom nášho pobytu bol špagetový večer, ktorý usporiadali vedúci komplexu, v ktorom sme bývali. Spravili pre nás pravé talianske špagety a bolo to naozaj veľmi príjemné posedenie pri večeri.

Dni ubehli rýchlo a prišiel čas odchodu domov, no dlhá cesta mala jednu pozitívnu vyhlídku a to zastávku v Benátkach, na ktorú som sa veľmi tešila. Keďže som ku koncu pobytu trochu ochorela, prežívala som menšiu krízu, pretože ma od choroby všetko bolelo, ale rozhodla som sa, že si návštevu Benátok nenechám ničím pokaziť.

Cesta autobusom trvala pár hodín a ubehla rýchlo. Autobus zastavil na parkovisku blízko prístavu, do Benátok sme totiž išli loďou, čo pre mňa nepredstavovalo žiadny problém, až kým som do nej nenastúpila, ale počas tých dvadsiatich minút cesty som sa snažila sústrediť na iné veci ako kývajúcu sa loďku, ktorou sme išli. Našťastie to ubehlo rýchlo – Benátky sú veľké mesto a už z lode sa máte na čo pozeráť.

Cestu loďkou sme všetci zvládli a vystúpili na móle poblíž Námestia svätého Marka, ktoré bolo len pár minút chôdze od miesta vylodenia. Slnko jasne svietilo a okrem nás vylákalo do Benátok aj tisíce turistov, ktorí obsadili mólo, námestie a okolité uličky, no s tým treba pri Benátkach počítať.

Na Námestí svätého Marka nám dali rozchod a my sme sa

Benátska ulička

vybrali do uličiek, pretože sme chceli vidieť čo najviac. Po celý čas našej prechádzky som mala pocit že sme sa stratili, no vždy sme vedeli kadiaľ sa vrátiť, čo bolo celkom zvláštne, pretože ulice a uličky boli naozaj všade okolo a my sme nikdy nevedeli, kam vlastne smerujeme. Prechádzali sme okolo nablýskaných reštaurácií, drahých obchodov svetoznámych značiek, pouličných predajcov a obchodov so suvenírmí (kde sme samozrejme povinne nakúpili magnetky), naozaj tu bolo všetko. Na rozdiel od San Marina, Benátky boli trochu drahšie, ale tentokrát na tom vôbec nezáležalo, pretože zážitkom bolo, že som toto mesto videla na vlastné oči a musím povedať, že to bolo veľkolepejšie, ako som očakávala. Jediné, čo mi robilo problém, bola tá masa ľudí pokope, ale keď ich vygumujete zo svojho zorného poľa, zážitok máte zaručený. A ja som ho z Benátok mala.

Benátky znamenali krásne zakončenie našej dovolenky. Cesta autobusom ubehla rýchlo a my sme o chvíľu vystupovali pri našom Gymnáziu v Novom Meste nad Váhom. Možno trochu chorí a dolámaní, ale zato šťastní, s kopou nových zážitkov a dojmov. Veľká pochvala patrí aj pani riaditeľke, za to, že to s nami zvládla, že sa o nás tak pekne starala a že každoročne organizuje takýto krásny výlet. Ak ste sa ho ešte nezúčastnili, tak by ste mali, pretože to naozaj stojí za to. :)

*Michaela Miklánková/
SEPTIMA*

Benátska gondola

Pláž v Cupra Marittima

Výhľad na Cupra Marittima

SPRIEVODCA AKO NÁŠ NOVÝ PROFESOR ?

Pred pár týždňami nám naša pani profesorka Zuzka Solovicová povedal že pôjdeme na výlet, išli sme na Beckovský hrad. Cesta tam bola zaujímavá, zistili sme že nevieme cestovať autobusom. Pani profesorka sa za nás asi

dost' hanbila. Keď sme prišli na hrad zistili sme aký je tam nádherný výhľad. Netreba ani hovoriť aká bola cesta tam náročná. Náš sprievodca bol veľmi vtipný, povedal nám veľa vecí ako sa žilo kedysi. Ukázal nám veľa zaujímavých miest na hrade. Dozvedeli

sme sa, že chce byť učiteľ. Tak uvidíme, budeme mať nového profesora dejepisu? Výlet sme si veľmi užili, a to iba vďaka našej pani profesorky Solovicovej. Ďakujeme že vás máme. :)

*Andrej Jurica/
SEKUNDA*

Exkurzia

Slavkov pri Brne

Dňa 27. 9. (utorok) 2016 sa žiaci Tercie a 2.B zúčastnili exkurzie do mestečka Slavkov pri Brne.

“Náučná výprava“ sa začala o 7:45 pred školou, odkiaľ sme sa presunuli dvojhodinovou cestou do Slávkova pri Brne. Prvá zastávka bola v múzeu, vedľa ktorého sa nachádza Mohyla mieru.

Múzeum nás veľmi zaujalo, pretože tam bolo veľa prezentácií so zvukovými efektmi. Bolo zamerané na tému : Napoleon Bonaparte a bitka troch cisárov.

Bitka pri Slávkove alebo bitka troch cisárov sa odohrala 2. 12. 1805 neďaleko mesta Slavkov pri Brne. Bojovali proti sebe francúzsky cisár Napoleon Bonaparte a ruský cár Alexander I. spolu s rakúskym cisárom Františkom I. Bitku vyhral Napoleon a toto víťazstvo sa považovalo za najväčšie v jeho živote. Spolu s touto udalosťou sa spája aj postavenie Mohyly mieru, ktorú sme taktiež navštívili. Tá bola postavená na počesť všetkých padlých vojakov.

Nakoniec sme navštívili Slavkovský zámok, kde sa nachádzali krásne francúzske aj anglické záhrady.

Domov sme sa vracali s novými poznatkami, ale aj s príjemnými zážitkami.

Na záver by sme sa chceli poďakovať predovšetkým pani profesorke Malovcovej a Madrovej, vďaka ktorým sme sa aj my mohli zúčastniť tejto exkurzie.

TERCIA

SK a EÚ - úsmevy na Trenčianskom hrade

SK a EÚ sa spolu usmievajú

22. septembra 2016 sa na Trenčianskom hrade uskutočnil Workshop pod názvom **eSK a EÚ sa spolu usmievajú**, zameraný na prehĺbenie povedomia stredoškolskej mládeže Trenčianskeho regiónu o diani v Európskej únii. Naši žiaci na tejto akcii samozrejme nemohli chýbať! Akcie sa zúčastnili pod vedením PaedDr. Daniela Bradáča a PaedDr. Andrei Dolinskej.

V doobedňajších hodinách sa konali v zrekonštruova-

nej hradnej kasárni prednášky o EÚ, Summitu EÚ v Bratislave a o logu SK PRES. Žiaci si mohli svoje znalosti o EÚ preveriť účasťou na kvíze vyplnením odpovedí k téme EÚ a tí najlepší získali vecné ceny. Zvlášť zaujímavá pre našich gymnazistov bola posledná spomínaná prednáška, kde autor loga SK PRES prezentoval postup od zrodu svojho nápadu až po jeho realizáciu. Žiaci mali možnosť aktivity land art - vyskladať si logo SK PRES z fa-

rebných kameňov na dolnom nádvorí hradu. V poobedňajších hodinách sa mohli všetci zúčastnení zabaviť na koncerte kapely Webers, módnej prehliadke študentov SUŠ TN a kapely Billy Barman. Verme tomu, že okrem balónikov a upomienkových predmetov si všetci zúčastnení určite odniesli domov hodnotné spomienky a umelecký zážitok z tejto vydarenej akcie.

*Michal Bartek/
SEXTA*

SK EU2016

Reportéri na workshope

Naša škola sa už každoročne zapojila do medzinárodnej kampane Litter Less. Kampaň si kladie za cieľ znížiť množstvo odpadu a ovplyvniť zmenu mládeže. Každoročným vyvrcholením reportérskych aktivít je súťaž o najlepší článok, fotografiu a video-reportáž. Tento rok sa na nás usmialo šťastie a vyhrali sme krásne ceny a k tomu sme

sa mohli zúčastniť na 3-dennom workshope v Liptovskom Hrádku. Tu mladí reportéri vycibřili svoju novinársku zručnosť. Zisťovali problematiku výrubov v národnom parku, ochrany medveďov a obmedzenie odpadu.

Pri spracovaní tém nám pomohli lektori workshupu Juraj Rizman (foto a video editor Greenpeace CEE), Eva Mišovičová (novinárka), Radovan

Stoklasa (fotograf, TASR), Marek Janičik (filmár).

Mladými reportérmi pracovali aj s filmárom Erikom Balážom, znalcom Tatier a medveďov a Rudolfom Padom, odborníkom na problematiku odpadu. Súčasťou workshupu bolo aj vyhodnotenie programu Mladí reportéri pre životné prostredie a odovzdanie cien.

Nikola Kaššovicová

Dominik Sedlák

„Hudbou sa dá vyjadriť viac, ako všetkými slovami na svete.“

O tom, že na Slovensku máme veľa hudobných talentov, netreba pochybovať.

Dôkazom je aj mladý hudobník Dominik Sedlák, ktorému učaroval klarinet.

AKO BY SI CHARAKTERIZOVAL SÁM SEBA?

Sám seba by som charakterizoval ako pozitívneho človeka, ktorý sa snaží vždy každému pomôcť. Väčšinu vecí beriem s humorom a ľudia, ktorí ma poznajú, vedia, že so mnou sa človek nikdy nenudí. Samozrejme, že mám aj svoje chyby, ale snažím sa ich obmedziť. Veď predsa patrí k ľudskosti.

CHCEL SI UŽ NIEKEDY S HUDBOU SKONČIŤ? AK ÁNO, PREČO?

S hudbou som chcel skončiť začiatkom roku 2011, pretože som mal také to obdobie, kedy ma viac lákala gitara. Som však vďačný celej rodine, že ma prinútila pokračovať. V tej dobe ma to dosť štvalo, že musím hrať na niečo, na čo nechcem, ale s odstupom času som za to nesmierne vďačný.

KDE SA VIDÍŠ O 10 ROKOV? CHCEŠ SA HUDBOU ŽIVIŤ ALEBO MÁŠ AJ NEJAKÝ ZÁLOŽNÝ PLÁN?

Dobrá otázka. Život je nevyspytateľný, a tak sa môže stať naozaj čokoľvek. Každopádne, hudbou sa chcem živiť. Záleží však len na mne, ako sa k tomu postavím, pretože talent je naozaj možno iba 30 percent, ostatné je o cvičení. Mojmým snom je hranie v jednej z najlepších filharmónií, či už Viedenskej, Českej, Berlínskej alebo napríklad New Yorskej, ale to je na trocha dlhšiu dobu. O desať rokov by som chcel študovať na HAMU v Prahe. Záložný plán väčšiny umelcov je asi školstvo a teda vyučovanie na ZUŠke.

OPÚŠŤAŠ SVOJU STREDNÚ ŠKOLU A ODCHÁDZAŠ DO INEJ KRAJINY. PRIA-

TELIA ŤA PODPORUJÚ ALEBO SA NAŠLI AJ TAKÍ, KTORÍ ŤA ODHOVÁRALI OD NÁSTUPU NA KONZERVATÓRIUM V BRNE?

Priatelia a rodina ma vždy podporovali a za to som im nesmierne vďačný. Vždy som mal plnú podporu.

ČO ŤA NAJVIAC BAVÍ NA HUDBE? STÁVA SA TI, ŽE KEĎ DLHŠIE NEHRÁŠ, MÁŠ TAKÝ TEN „MUZIKANTSKÝ ABSTÁK“?

Na hudbe ma najviac baví jej krása. Hudbou sa dá vyjadriť viac, ako všetkými slovami na svete, je to niečo neopísateľné. Na hudbe je krásne to, že sa ňou dá vyjadriť všetko - radosť, smútok, strach. „Muzikantský absták“ mám každú jednu minútu, ktorú nehram, ale treba aj odpočívať.

V ČOM JE PRE TEBA ZAUJÍMAVEJŠÍ KLARINET AKO ZOBCOVÁ ALEBO ALTOVÁ FLAUTA?

Klarinet je zaujímavejší hlavne svojím tónom. Taktiež sa na rozdiel od zobcovej flauty, ktorá sa najčastejšie používala v baroku, klarinet využíva v hudbe ľudovej, klasickej, jazzovej, a tak isto aj v modernej filmovej hudbe, a to práve kvôli rozsahu a zvuku klarinetu, ktorým sa dá vyjadriť každý pocit, či už šťastie, radosť, nejaká vtipná situácia, tak isto aj nešťastie, smútok, depresie, temnosť.

VYHRAL SI UŽ VIACERO CIEN. KTORÚ SI VÁŽIŠ NAJVIAC?

Cením si nie iba súťaž, ale aj slová chvály a kritiky. Zo súťaží si však najviac cením 2. miesto na medzinárodnej súťaži Pro

Bohemia Ostrava 2016, práve kvôli tomu, že porota bola zložená z pedagógov konzervatórií zo zahraničia a bola to obrovská skúsenosť vidieť konkurenciu zo zahraničia.

ČO RÁD ROBIŠ, KEĎ NEHRÁŠ? MÁŠ AJ NEJAKÉ INÉ ZÁŤUBY?

Keď nehrám, tak chodievam, ako väčšina chalanov v mojom veku, von s kamarátmi a kamarátkami, cestujem po Slovensku, Česku a navštevujem rôzne kultúrne pamiatky.

AKO ČASTO A AKO DLHO CVIČIŠ? NIE JE TVOJE HRANIE NIEKEDY NA ÚKOR ŠKOLY, ALEBO STÍHAŠ POPRITOM AJ ŠTUDENTSKÉ POVINNOSTI?

Cvičiť sa snažím aspoň tie dve alebo tri hodiny denne, podľa

možností. Žiaľ, je to na úkor školy. Mojm šťastím bolo, že som chodil na školu so skvelou pani riaditeľkou a profesormi, ktorým som veľmi vďačný za to, ako ma po celé štyri roky brali, prihliadali na to, čo ma baví a čomu sa chcem venovať. Takže pedagógom patrí tiež nemalá vďaka.

KDE ŤA MÔŽU VIDIEŤ HRAŤ TVOJI PRIATELIA A FANÚŠIKOVIA?

Bežne ma ľudia môžu vidieť hrať s Malým Komorným Orchestrom v Novom Meste nad Váhom, s Dychovou hudbou Lieskované, na rôznych akciách mesta, a keďže vyjde tento článok už počas môjho štúdia v Brne, tak najčastejšie tam, na konzervatóriu a rôznych akciách v okolí.

Michal Bartek/
SIXTA

G.M.R.Š. Gymnázium Má Rado Šport

Školský rok sa ešte len začal a naši študenti, ako to už býva zvykom, sa hneď zapojili do rôznych športových podujatí. Pozrite sa s nami, ako sa im darilo. A že sa darilo!

V ZDRAVOM TELE ZDRAVÝ DUCH

Prvé športové podujatie, do ktorého sa naši študenti zapojili, bola Župná Kalokagatia. Krajské kolo sa konalo 20. Septembra v Trenčíne na Brezine a študenti si počas 3 kilometrového behu mohli vyskúšať hod granátom, strelbu zo vzduchovky, šplhanie po lane, ale si aj overiť svoje teoretické poznatky o doprave, prvej pomoci, práve, ekonómii a mnohom ďalšom.

Náše 5-členné družstvo, v ktorom boli študenti Martin Antal (4.A), Denis Čavojský (3.B), Mário Hanic (2.A), Kristína Klčová (3.B) a Aneta Macejková (2.B) sa s ča-

som 00:28:45 umiestnilo spomedzi desiatich družstiev na peknom treťom mieste.

PUTOVNÝ POHÁR PRIMÁTORA JE OPĀŤ RAZ U NÁS

Ďalšie športové podujatie, do ktorého sa zapojili žiaci Gymnázia M.R. Štefánika bol Pohár primátora. Celkovo 28 študentov našej školy si 29. Septembra zmeralo sily so študentmi štyroch ďalších stredných škôl z Nového Mesta nad Váhom. Obsadili sme viaceré prvé miesta.

Zchlapcov stojí za zmienku napríklad víťazstvo Mária Hanica, ktorý suverénne vyhral beh na

100m s časom 11:10, alebo víťazstvo Denisa Daniela vo vrhu guľou, ktorým výkonom 12,30 m až o 1 meter prehodil druhého súťažiaceho. Z výkonov dievčat môžeme vybrať prvenstvo Anety Macejkovej v skoku do diaľky, ktorá so svojím výkonom 482 cm o pol metra preskočila svoje protivníčky, či víťazstvo Lysákovej Lívie, ktorá s výkonom 139 cm vyhrala v skoku do výšky.

Celkovo všetkých 28 súťažiach z našej školy získalo dokopy 166,5 bodu, čo bohato stačilo na celkové prvenstvo spomedzi piatich zúčastnených škôl a putovný Pohár primátora právom patrí našej škole.

Všetkým študentom, ktorí sa zapojili do týchto športových aktivít ďakujeme, víťazom gratulujeme a už teraz sa tešíme na ďalšie podujatia, ktoré nás čakajú, a o ktorých vás budeme informovať.

Športu Zdar!

Martin Antal

Maťo Homola

„Roky driny sa vyplatili a som medzi svetovou špičkou.“

Slovenský automobilový pretekár Maťo Homola len pred pár dňami zvíťazil na pretekoch v Oscherslebene. Splnil si tým sen.

Maťovi Homolovi, ktorý reprezentuje Slovensko a tím Homola Motorsport v Európskom seriáli cestovných automobilov European Touring Car Championship na vozidle SEAT Leon Cup Racer MK3, sa podaril zatiaľ najväčší úspech v živote. Pred vyše týždňom sa postavil na najvyšší stupeň víťazov v TCR International Series po výhre v prvých pretekoch.

Športový talent onedlho oslávi len 22 rokov. Aj napriek tomu sa radí medzi najúspešnejších a najtalentovanejších automobilových pretekárov Slovenska. S pretekaním začal vo svojich štrnástich rokoch a každú sezónu skončil na piatom mieste v triede Rotax Max Junior.

V roku 2010 sa rozhodol vstúpiť do Majstrovstiev Slo-

venska. Preteky absolvoval na automobile Škoda Fabia 1,4 Kit Car. Krátko potom sa stal najmladším okruhovým Majstrom v pretekoch automobilov na okruhu v triede D4-2000ccm. V rokoch 2013 a 2014 sa stal vicemajstrom Európy. Vtedy Team Homola Motorsport kúpil lepšie a výkonnejšie pretekárske auto BMW 320TC WTCC. O rok na to začal jazdiť na súčasnom

vozidle Seat Leon Cup Racer s dvojlitrovým motorom o výkone 330 koní. Okrem spomínaných úspechov ich má na konte omnoho viac. Tento rok vstúpil do svetového motorsportu v jeho najobľúbenejšom vozidle – Seat Leon. Väčšinu svojho času venuje príprave na preteky, ale nezabúda ani na svoju rodinu a priateľku. Viac o živote automobilového pretekára v práci aj v súkromí prezradí v rozhovore.

Ako ste sa dostali k pretekaniu a kedy ste sa zúčastnili prvých skutočných pretekov vo vašom živote?

Vždy som chcel pretekať. Keďže môj otec už dávno pretekal, bol som jednoducho

„v tom“. Ale prvé preteky som zažil vo svojich trinástich rokoch v roku 2007, keď som prvýkrát išiel preteky motokár v Dunajskej Strede.

V detstve vás bavilo aj niečo iné alebo ste hneď vedeli, že zvuk motora je vaša budúcnosť?

Autá, motošport a celkovo šport ma bavil. Osem rokov som hrával futbal, ale stále som čakal na pretekanie a dúfal, že sa nám to v rodine podarí vyfinancovať. Nakoniec sa to podarilo a bol to, myslím, super krok.

Čo považujete za svoj najväčší úspech v kariére pretekára?

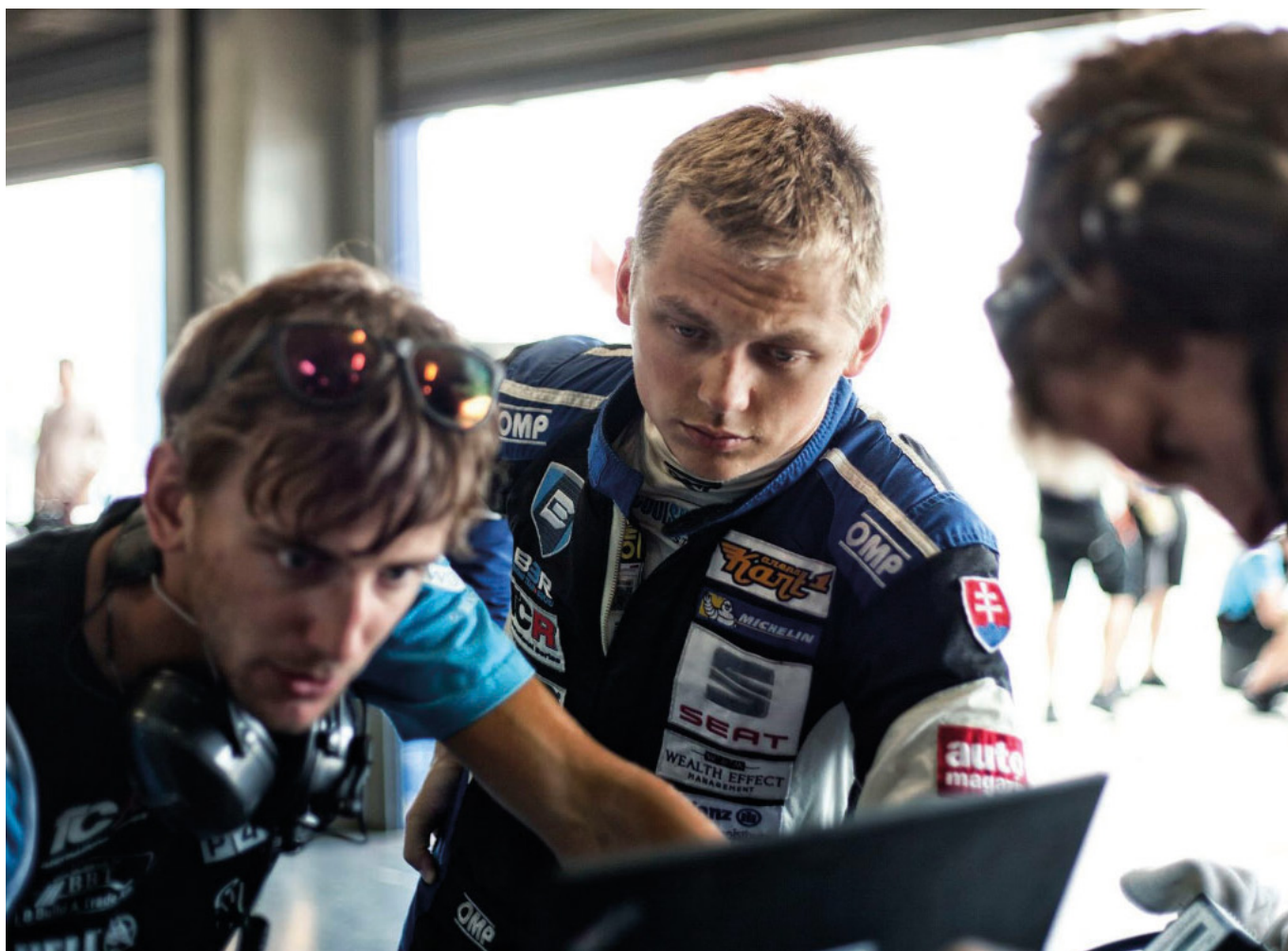
Určite najväčší úspech som dosiahol teraz, keď som vyhral

svetové preteky TCR v nemeckom Oscherslebene, čo radím asi k tomu najcennejšiemu, čo som dosiahol. Určite sú vysoko aj víťazstvá v ETCC na Slovakia Ringu, ale nemá to taký náboj ako toto víťazstvo v TCR.

Máte nejaký cieľ, ktorý by ste chceli ako pretekár dosiahnuť alebo sa skôr sústredíte na prítomnosť?

Žijem si svoj sen, že som pretekár. Ale chcel by som byť profesionál, čo znamená, že by som si chcel týmto aj zarábať. Chcem, aby moje hobby bolo aj mojim povoláním. Je ťažké to dosiahnuť, ale robím pre to všetko.

Ako ste spomínali, len pred pár dňami ste

zvítazili na pretekoch v Oscherslebene. Aký to bol pocit stáť na stupienku víťazov?

Bolo to niečo neuveriteľné. Toľko rokov driny sa vyplatilo a som medzi svetovou špičkou motoršportu. Taktiež to bol super pocit z toho hľadiska, že od začiatku sezóny sme sa mierne trápili, ale potom tam bol značný progres, ktorý vlastne vyústil v toto super víťazstvo.

Vyskúšali ste viacero pretekárskych áut. Stále medzi nimi vyhráva váš Seat Leon?

Áno, je to tak. Je to najlepšie auto, ktoré som riadil. Je generácie a technologicky v inom leveli ako moje predošlé autá.

Automobilové pretekanie je vcelku nebezpečné. Trať môže byť mokrá, s autom sa môžete po zrážke prevrátiť alebo môžu nastať iné technické problémy. Nemáte strach?

Nie, to by som potom nebol rýchly. Ale na pretekoch na Salzburgringu, keď veľmi pršalo, mi však nebolo všetko jedno.

Keď odchádzate na preteky, rodina a blízki vás vyprevádzajú so strachom alebo si už zvykli na vaše „rizikové“ povolanie?

Rodičia to stále berú tak, že ich syn odchádza, ale plne ma podporujú a vlastne bez

nich by som sa nedostal vôbec tam, kde som a ani by som nezačal pretekať. Takže hlavne im patrí veľká vďaka. Priateľka by chcela byť na pretekoch stále so mnou, čo sa už tento rok párkrát podarilo, ale nedá sa to z finančného hľadiska utiahnuť na celú sezónu.

Zasvätili ste celý svoj život len automobilovému pretekaniu alebo sa vo voľnom čase, ak si ho nájdete, venujete aj niečomu inému?

Väčšinu času trávim pretekaním alebo prípravou, ale mám čas aj na školu, som aktuálne v druhom ročníku na vysokej škole a taktiež mám čas aj na rodinu a priateľku.

Ako vyzerá váš deň, keď ste v procese prípravy na pretek a ako vyzerá váš obyčajný deň, keď máte voľno?

Je toho strašne veľa. Vybavovanie, administratívy a v poslednom rade aj príprava nastavenia auta a analyzovanie trati. Vo voľnom čase idem rád do prírody do hôr, to je pre mňa ten pravý relax.

Kde trénujete?

S trénovaním je to ťažké, keďže je to veľmi nákladné.

Trénujeme len pred pretekmi, keď máme tréningy, ale našťastie máme preteky dosť na seba, takže nevypadnem z toho pretekárskeho rytmu. Trénujem však aj na simulátore, kde si natrénujem tú trať, na ktorú idem, a nepoznám ju. Potom sa snažím zdokonaľovať aj po fyzickej, ale aj mentálnej stránke, čo sa mi veľmi hodí v pretekoch.

A čo váš súkromný život? Stíhate štúdium na

vysokej škole, priateľov alebo vzťahy?

Nie je to také, aké by to malo byť, ale mám učiteľov a profesorov, ktorí mi rozumujú a snažia sa akceptovať neprítomnosť v škole, ale zatiaľ prechádzam vysokou školou v pohode. Na priateľov veľa času nemám, to málo voľného času, čo mám, sa snažím využívať hlavne s priateľkou.

*Michal Bartek/
SEXTA*

NOVÁ PANI PROFESORKA

Po odchode na materskú dovolenku pani profesorky Kozicovej sem sa novým členom nášho pedagogického zboru stala pani profesorka Dolinská

Pochádza z Trnavy a ihneď na prvý pohľad sa nám zdala sympatická, prívetivá a veľmi milá.

Rozhovor s novou pani profesorkou:

PREČO PRÁVE BIOLÓGIA?

Osobný príklad som mala veľmi dobrý, aj učitelia ma viedli. Tak som si povedala, že aj ja by som chcela priniesť niečo inovatívne a v tej biológii sa i.

CHCELI BY STE OSTAŤ UČIŤ NA GYMNÁZIU NATRVALO?

Ak bude možnosť tak určite. Preto som sem prišla.

AKÝ MÁTE NÁZOR NA ŠTUDENTOV?

Zatiaľ v pohode. Sú aj takí ktorých treba potiahnúť a aj výborní. Myslím si že to bude prospešná a čínorodá spolupráca.

AKO SA VÁM UČÍ V TRIEDACH?

Nemôžem si absolútne sťažovať. Vybavenie tejto školy a pomôcky, ktorými môžem lepšie žiakom vysvetliť danú látku sú na špičkovej úrovni. Povedala by som, že je to taký vysoký nadštandard.

*Natália Pastorková
Martina Pišeková/
KVARTA*

1.A

My sme prváci, ktorí v školskom roku 2016/2017 rozšírili rady študentov Gymnázia M.R. Štefánika v Novom Meste nad Váhom.

Triedny učiteľ: **Mgr. Roberto Iliev**

Učebňa: **304**

Odbor: gymnázium

Počet žiakov: 20

z toho chlapcov: 7 a dievčat: 12

01 Emma Ďurišová	11 Katarína Púčeková
02 Nikola Dominová	12 Peter Zmatek
03 Dominika Hanková	13 Tereza Evinicová
04 Jana Kuceková	14 Jakub Hanzel
05 Lukas Lauko	15 Samuel Fabian
06 Dávid Martinkovič	16 Vincent Hlaváč
07 Eva Matejíková	17 Denisa Martáková
08 Ondrej Michalovič	18 Martina Melicherová
09 Tatiana Múčková	19 Sarah Ondrejková
10 Simona Petrová	20 Nikola Riegerová

1.B

My sme prváci, ktorí v školskom roku 2016/2017 rozšírili rady študentov Gymnázia M.R. Štefánika v Novom Meste nad Váhom.

Triedny učiteľ: **Mgr. Marianna Guzmická**

Učebňa: **201**

Odbor: gymnázium

Počet žiakov: 29

z toho chlapcov: 7 a dievčat: 22

01 Lucia Adámková	16 Alexandra Kulichová
02 Patrícia Arbetová	17 Lívia Lysáková
03 Martin Ďuriš	18 Matúš Markech
04 Vanessa Farajpour	19 Henrieta Masárová
05 Anna Gerová	20 Anna Mašlonková
06 Dominika Gonová	21 Emma Peterková
07 Emma Grúliková	22 Patrícia Rojková
08 Denis Hlinický	23 Alexej Slezák
09 Laura Hodulíková	24 Radoslav Štefanech
10 Jakub Holota	25 Aneta Štefaničková
11 Tomáš Joštic	26 Adela Tomašovičová
12 Natália Juríková	27 Amina Triki
13 Lívia Klinčúchová	28 Natália Tulisová
14 Martina Krištofčáková	29 Ema Vrtochová
15 Stanislava Kubaláková	

PRÍMA

My sme prímani, ktorí v školskom roku 2016/2017 rozšírili rady študentov Gymnázia M.R. Štefánika v Novom Meste nad Váhom.

Triedny učiteľ: **Mgr. Blažena Barančinová**

Učebňa: **202**

Odbor: gymnázium

Počet žiakov: 33

z toho chlapcov: 10 a dievčat: 23

01 Sarah Bangová	18 Petronela Marčeková
02 Simona Belešová	19 Marek Martišovič
03 Aneta Dedíková	20 Eva Miklóšová
04 Nina Drhová	21 Lucia Ondrejičková
05 Timea Ďurišová	22 Jozef Ružička
06 Ivana Gašparová	23 Kristína Snohová
07 Ema Gombárska	24 Alexandra Šimová
08 Jakub Horváth	25 Nina Šípková
09 Ema Ivanová	26 Rebecca Sofia Švehlová
10 Patrik Jedenástik	27 Sabina Tomášková
11 Adam Klein	28 Adela Tomašovicová
12 Viktória Klačková	29 Dorota Mária Tužinská
13 Marcel Kopčan	30 Emília Zámečníková
14 Sophie Kostelanská	31 Ondrej Zenka
15 Samuel Kubán	32 Martin Zich
16 Samuel Kuchta	33 Miroslava Žákovicová
17 Dušana Macejková	

Nina Šípková/
PRÍMA

Gymnázium M. R. Štefánika
Nové Mesto nad Váhom

Šéfredaktor:

Michal Bartek

Redakčná rada:

tím časopisu SLOVO

Koordinátor časopisu:

Mgr. Ľubomír Štekláč

Grafická úprava:

grafický tím časopisu SLOVO

Návrh a spracovanie obálky:

grafický tím časopisu SLOVO

Koordinátor grafického tímu časopisu SLOVO:

Ing. Peter Rybár

Adresa redakcie:

Gymnázium M. R. Štefánika,
Športová 41, 915 01 Nové Mesto nad Váhom

Email časopisu:

gymnm.casopis.slovo1@gmail.com

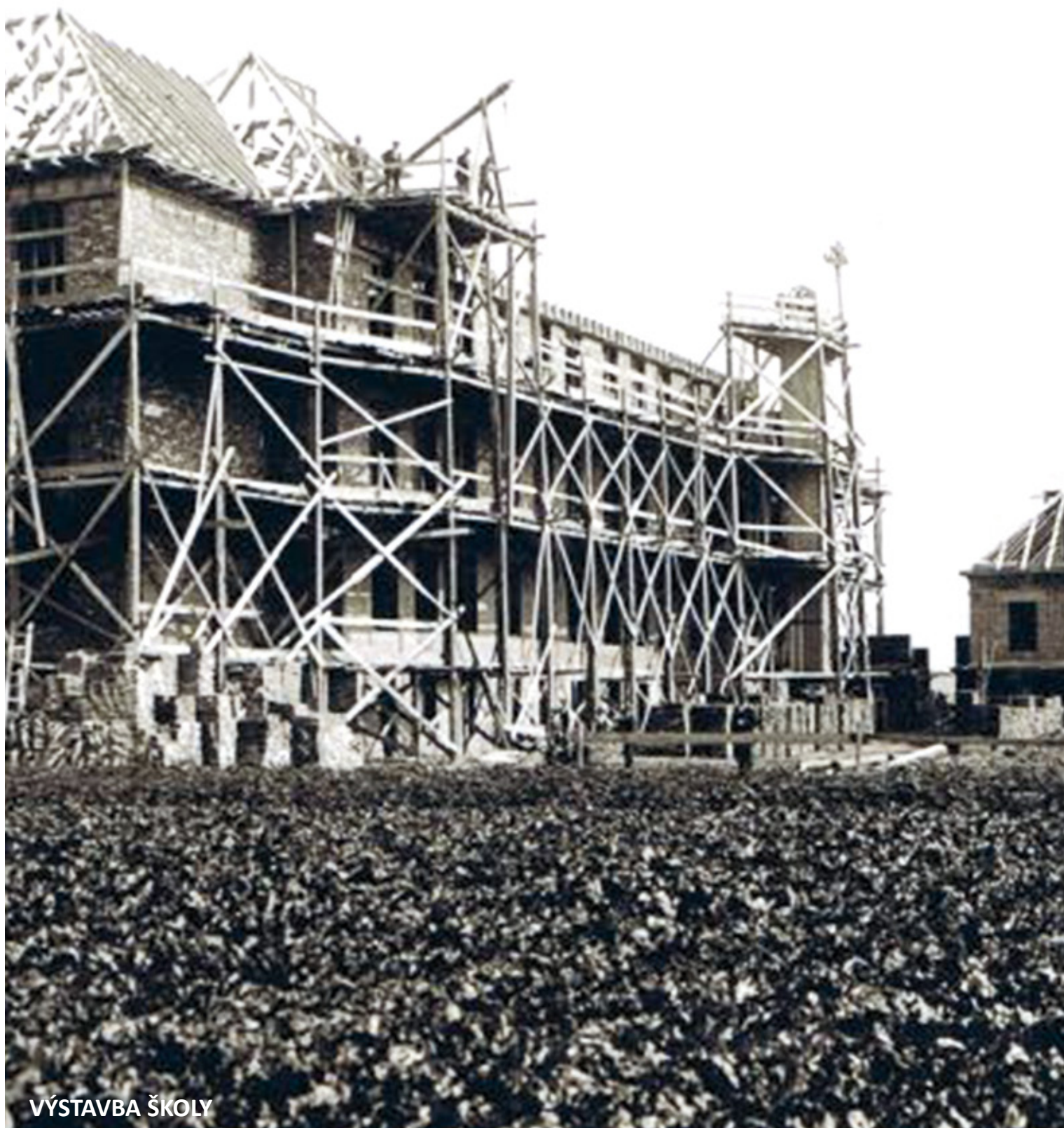
Náklad:

100 kusov

najdete nás na facebooku

Školský časopis SLOVO

VÝSTAVBA ŠKOLY